

У КИЄВІ ВІДБУДЕТЬСЯ СВІТОВИЙ ФОРУМ УКРАЇНЦІВ

Торонто (СКВУ). — Від 21-го до 23-го серпня в Києві відбудеться Світовий Форум Українців. Це буде перше велике зібрання українців з цілого світу. Форум відбудеться з ініціати товариства «Україна», «Прогрес», «Українська Роліна» і Народного Руху України при тісній співпраці з Президією Секретаріату СКВУ.

Президент України Леонід Кравчук прийняв ухвалу про проведення форуму і створення Організаційного комітету підготовки до цього конгресу. На його засіданнях визначено кількість делегатів — по 250 осіб із західної діаспори, зі східної діаспори і стільки ж з областей України і Криму. Готелі в Києві будуть готові прийняти 1,500 осіб. Комітет очікує приїзду учасників форуму 18-20-го серпня, а відвід планують на 25-27-го серпня.

Гості будуть платити за готелі і харчування по знижених цінах. Про дату приїзду і рейс літака всі учасники форуму мають повідомити комітет через Товариство «Україна» (факс: 228-0438). Ця інформація необхідна для резервації місць в готелях і зустрічі на льотцівні «Бориспіль». Ціни в готелях, на прохання організаторів будуть знижені.

Програма 21-го серпня — урочисте відкриття форуму в Палаці «Україна», передбачається привітання Президента України, заплановано три спів доповіді — від України, західної і східної діаспори (по 30 хвилин). Початок

пленарних засідань (передбачено по 10 виступів по 10 хвилин) від України, західної і східної діаспори.

22 серпня — засідання секцій «Круглих столів» (кожен бажаючий взяти участь в одній з секцій «Круглих столів» має заванести про це під час реєстрації 20-го серпня). На секціях і за «Круглими столами» будуть обговорюватися питання історії і сучасного розвитку України, економічних та соціальних проблем, питань освіти, культури, мистецтва, науки, а також бізнесу, торгівлі, формування національної армії та інші питання. На цих засіданнях відбудуться зустрічі з міністрами, відомими державними і громадськими діячами України.

Увечері 22-го серпня всі учасники форуму виймуть участь в урочистому засіданні в Палаці «Україна», присвяченому першій річниці проголошення державної незалежності України. Відбудеться святковий концерт.

23-го серпня — продовження пленарного засідання, прийняття документів, закриття форуму.

24-го серпня — на Софійській площі відбудеться всенародне віче. Учасники форуму виймуть участь також в урочистій церемонії відкриття Києво-Могилянської Академії. На майбутнє, ввечері, в палацах Києва відбудуться концерти, вистави в рамках святкування державної самостійності України.

25-го серпня — передбачена пресконференція і підсумки форуму.

Фестиваль у Філадельфії відзначить роковини незалежності України

Філадельфія. — Український Фестиваль музики, співу й танцю «Гомін України» у Філадельфії відбудеться в п'ятницю, 31-го липня, о год. 8-й вечора в амфітеатрі Робін'яу Делл-Сайтс Фермонт парку.

Відзначення двох історичних подій входить у програму щорічного фестивалю: перша річниця проголошення Незалежності України і 500-ліття відкриття Америки Х. Колумбом. У програмі беруть участь високої класу солісти й ансамблі з України й Америки: Микола Шопша, бас, визначний артист України; 12-членний вокально-інструментальний ансамбль «ОБЕ-

регги», ансамбль «Віка», український танцювальний ансамбль «Лиман».

Комітет сподіється, що філадельфійська громада та гості з околиць засвідчать своє численне участь в концерті зрозуміння як для них обов'язкових історичних подій, так і своєму незмінному любові до рідної пісні, музики і танцю.

Квитки вступу на концерт — вільні, як вияв прихильності до українців міста зі сторони Департаменту розвитку Філадельфії, який спонсорує цей фестиваль. Квитки можна набути в українських парафіях, крамницях і організаціях.

К. МОРОЗОВ СКРИТИКУВАВ КОМАНДУВАННЯ ЧОРНОМОРСЬКОЇ ФЛОТИ

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 22-го липня, міністр оборони України Костянтин Морозов оприлюднив заяву з приводу переходу сторожового корабля Чорноморської флотії СТР-112 з бортовим номером 815 із Севастополя до Одеси. У документі сказано, що залогом корабля змушена була вдатися до несправності дії через неправомірні дії командувача Чорноморської флотії, що відсутність конкретних рішень про флоту на рівні державних комісій.

Як уже інформовано, корабель заплив порт у Севастополь 21-го липня вранці і його продовж востаннє годін переслідували кілька кораблів: ракетний катер «Бескуріозний», малий протичовновий корабель «93, малий десантний корабель, корабель на повітря-

них поддухах, а також сторожовий корабель «Разітський», з якого відтак обстріляли. Та корабель все ж таки дістався до Одеси і встиг приєднатися до прикордонних кораблів України.

За словами міністра оборони України, ті, хто приймає морських зберігати митичну єдність флоту на чужій землі, «роблять офіцери, мічманів, старшин та матросів закладниками своєї політичних амбіцій, позбавляють їх елементарних прав, примушують підіймати руку один на одного».

Над особовим складом, який приєднується до України, промовляв К. Морозов, вчиняючи розправи. На землі їх батьків brutally порушували їхню правду і свободи, гарантовані конституцією і законами України. В такий спосіб командування ЧФ

Російські шовіністи є проти незалежної України

Київ. — Київська газета «Молодь України» надувала у числі з 11-го червня повідомлення про те, що відомий російський імперіаліст Володимир Жиріновський, лідер Ліберально-демократичної партії, два рази пробував нелегально проїхати до Севастополя в Криму. Спершу на підїзді до закритого міста міліціонери і воїни міністерства внутрішніх справ заперили його автомобіль, а потім на станції Верньосодова «знайшли» шпертого шовініста з бізнеспропаганди.

Проте В. Жиріновський не дає переживати і очікує давати інтерв'ю та ділитися своїми думками з небагатовисловними прихильниками і просто зацікавленими, що принадовго описувалися поруч з «вождем», — пише у зазначеній газеті кореспондент Володимир Прутула.

Насамперед В. Жиріновський заявив (він в ранзі адмірала), що коли б був командуючим Чорноморською флотією то зробив би як панівний «Потомкін», підлягав би собі флоту, за власне б з генералом Макашовим, з командуючими військами у Прибалтиці, «розвернувши б» флоту у Чорному морі, «навів ракетні установки на Київ і Москву і поставив ультиматум, щоб провели референдум, щоб народ (навіть не народ), висловився про те, чого він справді хоче». А що народ хоче, лідер ДДП знає як і відає, що його підтримує 70 відсотків жителів

колишнього СРСР і тому він впевнений, що мета його партії — створення російської імперії в кордонах 1917 року, буде швидко досягнута, — пише Прутула.

Зрештою його партія, продовжує інформувати кореспондент, прихильно ставиться до всього деструктивного: перевороту, заколотів й інших форм анархії, при допомозі яких він планує очолити владу. Зрештою, пише Прутула, не буду наводити всі його вислови — нічого нового Жиріновський не сказав окрім одного — перестороги, над якою читачі повинні застановитися: де ж ми живемо? За словами Жиріновського, «української держави не було, нема й ніколи не буде». Ось так він прямо перефразував давню російську імперіалістичну настанову царського міністра Валуєва.

Пробувши два дні в соціанічному Криму, адмірал лібералів відїхав на батьківщину. А лишилася поручення проти нього судовою справою за проведення в Симферополі несанкціонованого мітингу. Та це заява Симферопольського міськвиконкому до Верховного Суду України з проханням не допускати надалі політиків із сусідніх держав, які дестабілізують ситуацію на півночі. Травкін, Бабурін, Жиріновський і прославлений віцепрезидент Росії Руцькой — шість російських політиків, пише в кінці своєї статті В. Прутула.

Ювілейна Пластова Зустріч наближається

Нью Йорк (ЮМПЗ-92, ЛО). — Як черговий крок у підготовці Ювілейної Міжкрової Пластової Зустрічі, що відбудеться від 8-го до 23-го серпня ц.р., члени Проводу зустрічі вже перебувають свої обов'язки від Організаційної комісії. Командант ЮМПЗ-92 є Борис Павлюк, а його заступниками Дарія Ковалік, Юрій Савицький і Зеня Брокмана.

54 особи сповітують різні обов'язки у підготовці і переведенні специфічних програм.

Перед загальною частиною ЮМПЗ в околицях грі Андрондака та Облани відбудуться окремі спеціальні табіри (від мандаринів до канюків і кішок). Сьогодні відкриття офіційної частини ЮМПЗ-92 відбудеться на Пла-

стовій Оселі «Вовча Тропа» в 19-го Черем. Н. Я., в середу, 19-го серпня, о год. 9-30 ранку, а зустріч в неділю ранком 23-го серпня. До цієї частини ЮМПЗ включено спортивні, музичні і самодіяльні програми та змагання, і відвідування різних вистав на терені «Вовчої Тропи».

На ЮМПЗ приїжджатимуть пластуни з різних країн — від Австралії до Польщі та України. Деякі пластові курси державного секретаря приїзд пластуни з України із своїх куренів, а Головна Пластова Булава та Організаційна комісія ЮМПЗ допомагають у збірці флоту, щоб покрити кошти переїзду пластунів з України та Східної Європи.

Пластуни і зацікавлені гості можуть звертатися за інформацією про зустріч до Крової Пластової Стратегії в Нью Йорку на число телефону (212) 475-6960.

Зустріч тернопільців

Як повідомляло о. д-р Лев Чайка, голова студентства в 1942-44 роках, у Тернополі у неділю, 16-го серпня, почнеться проведення зустрічі українських професорів та студентів української державної гімназії та десятирічок в минулому і сьогодні. У програмі: о год. 10-й ранку — Благодарна Архирейська Служба Божа в українській католицькій катедрі; перша зустріч о год. 12-й полудня, бенкет — о год. 1-й. Початкова конференція о год. 1-й по полудні, а інші зустрічі відбудуться у п'неділок та вівторок, 17-18-го серпня. Про місце бенкету і конференції буде оголошено під час Служби Боżej.

Ірак ігнорує рішення ООН

Вашінгтон. — 17-й чергували інспектори ООН кодо будинку міністерства сільськогосподарства Іраку, але без результатів. Уряд не впустив їх у будинок і не дозволив обшукати його. Згідно з повідомленням інспекторів ООН, у міністерстві сільськогосподарства сховані документи про створення в Іраку балістичних ракет нового типу.

АК повідомляє агентство АП, інспектори ООН були змушені зняти облогу з міністерства сільськогосподарства, побоюючись за своє життя. Як подія це більше загрожує кризу у відносинах між Багдадом і міжнародною спільнотою. У середу, 22-го липня, президент Білого Дому Марлін Фішнотер сказав, що Адміністрація президента Буша не виключає можливості застосування сили проти Іраку, підкресливши при цьому, що США і їхні західні союзники для нанесення обмеженого удару з повітря по іракських військових об'єктах не потребують нової резолюції Ради безпеки ООН.

Рада безпеки поки що не виступила зі спеціальним комунікатом у зв'язку з провалом спроби інспекторів ООН обшукати будинок міністерства сільськогосподарства Іраку.

Дипломати у Вашингтоні та інших західних столицях вважають, що західні союзники у найближчі десять днів, максимум два тижні, наанеуть повітряний удар по військових цілях Іраку.

Дж. Бейкер зустрівся з президентом Ливану

Дамаск, Сирія. — У четвер, 23-го липня, державний секретар США Джеймс Бейкер зустрівся з ливанським президентом Еліасом Граві. Бейкер — перший високопоставлений американський діяч, який відвідав Ливан від 1983 року. У зв'язку з викраденнями і терористичними нападками на американців, які мали там місце у 1980-х роках, Державний департамент забороняв громадянам США поїздки у Ливан.

Дж. Бейкер відмовився відповідати на запитання, коли Вашингтон має намір знати що заборону.

«Зустріч пройшла дуже добре», — зауважив Бейкер після переговорів з Е. Граві, що тривала коло двох годин при закритих дверях. Державний секретар прибув на ливанський кордон з Дамаску у супроводі кількох джипів зі сирійськими воїнами. На кордоні охорону державного секретаря вивели на себе ливанські воїни.

«Страждання Ливану тривають шість років», і наша присутність серед нас свідчить про те, що ми покінчили з громадянською війною».

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 21-ГО ЛИПНЯ, керівник китайського уряду Лі Пен, виступаючи на засіданні Державної Ради КНР, повідомив, що за перші 6 місяців ц.р. національний продукт країни збільшився на 10,6 відсотка, обсяг промислового виробництва — на 18 відсотка. Таким чином, передбачені п'ятирічним планом показники економічного зростання на рівні 6 відсотків річно є значно перевершені.

ТЕГАНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ надав почесний докторський ступінь в ділянці політології ліванові Африканському національному конгресу Нельсону Манделі. Під час зустрічі з іранським духовним провідником аятолою Алі Гамеїні Мандела заявив, що ніколи не буде співником західних держав, окрім воїни його думки, підтримували білий уряд Південно-Африканської Республіки.

ПЕКИНСЬКИЙ СУД ЗАСУДИВ до семи років тюремного ув'язнення колишнього члена ЦК компартії Тіаньбао Тона за «контрреволюційну пропаганду». Бао Тон був одним з тих небагатьох керівників думки, котрі виступили за лібералізацію внутрішньої політики. Організаційні китайські ідеологи не могли йому подарувати прихильного ставлення до студентів під час відомих подій на площі Тяньаньмень.

В НІЧ З ВІВТРИКА, 21-го липня, на сесії в Данії пограбовано будинок-музей всесвітньо відомого дитячого письменника Ганса Христіяна Андерсена. Викрадено оригінали рукописів багатьох казок і особисті речі. Вартість вкраденого оцінюється на суму до 5 міль. данських крон. Пограбування здійснили професійні злоді, поліції не вдається натрапити на їхні сліди.

Р. СТРАВС ДОМАГАЄТЬСЯ СХВАЛЕННЯ ЗАКОНУ ПРО ДОПОМОГУ РОСІЇ

Вашінгтон. — Засоби масової інформації повідомляють, що до Вашингтону з Москви прибув американський посол до Росії Роберт Стравс, колишній керівник Демократичної партії і лідер передвиборчих кампаній демократичних кандидатів та привіз зі собою ще один, може найбільш швидкий в домовину президента Джорджа Буша, а саме, вислови, щоб Конгрес ухвалив закон про допомогу США для Росії в сумі 12 мільярдів доларів.

Цей вклад Вашингтону мав би нібито збільшити 24 б. доларів допомоги для Росії призначеним Міжнародним монетарним фондом, Світовим банком реконструкції і відбудови та Європейською спільнотою. Це все дуже добре і заходи амбасадора Р. Стравса є дуже шкелетні, — кажуть коментатори й політичні аналітики, — але якщо С'єднані Стейти Америки посягнуть заплатити за Російською федерацією 12,6 м. доларів до монетарного фонду і в додатку схвалити з'являючись державного секретаря для Ізраїля в сумі 10 б. доларів то республіканці напевно прогнать президентські вибори, а президент Джордж Буш інтерпретує поразку особисті. Деякі коментатори говорять навіть про приховану мову проти Буша ліберальних сил Америки, які за ісяку шукать чим разом, про ісяку у президенті демократичного кандидата Білла Клінтона, який радше підтримує політичну лінію ізоляціонізму, зменшення до мінімуму бюджет оборони США і використання тих грошей на соціальні програми внутрішнього порятку і вельфери, ставлячи тим самим під загрозу створення величезних зусильми новий світовий мир, який змагає до самостійності.

Також Дж. Буш, не маючи ніякої владу правочинності в напрямку схвалення законопроекту, хоч велика частина провідних членів Республіканської партії закликають Президента до сповільнення цієї справи, як можна буде полагати і після президентських виборів.

Близький Схід, відмова Президента замістити віцепрезидента Д. Кейсла, гарантована позичка для Ізраїлю і тепер допомога для Росії, можуть стати початком кінця республіканської Адміністрації, — кажуть численні коментатори.

В АМЕРИЦІ

ЗАЯВЛЯЮЧИ ПУБЛІЧНО, що Уряд президента Джорджа Буша та Конгрес не є на висоті своїх завдань, щоб успішно розв'язувати складні проблеми, які зіставили в наслідок підписання Холодної війни, група високопоставлених знавців закордонної політики перестерігали США перед політикою ізоляції та протекціонізму, це не було б трагічним для економіки США та для їх міжнародного престижу. Світ став іншим, але незмінним залишається можливість його сприймання сказав Вілсон Лорд, колишній американський амбасадор до Китаю та теперішній голова 23-членної Комісії спонсорованою Фондом Карнегі для міжнародного миру, яка опублікувала свої звіти на пресовій конференції у Вашингтоні в середу, 22-го липня. Звіти комісії базовані на шестимісячних розмовах між науковцями, колишніми високими державними урядовими і провідними міжнародними організаціями.

БЕРУЧИ ПІД УВАГУ свій зменшений бюджет та широке розголосження скандалу статевої дискримінації, Департамент морської флотії у середу, 22-го липня, опублікував плани про реорганізацію, виследи якої припинили б внутрішні непорозуміння. Згадані плани передбачали вже давніше, але так як їх тоді розглядали не на меті показати, що американська морська флотія робить всі заходи, щоб пристосуватися до існування в цьому світі після холодної війни.

АМЕРИКАНСЬКА МІЖПРОСТІРНА ракета «Атлантис» буде першою у серії міжпростірних ракет, на палубі якої буде влаштовано обладнання російського виробництва. Згідно з вістію тижневика «Авйейшн» від екіпажу технології». Крайове управління авіаційної і досліджень на космосу та російські офіційні чинники дійшли до спільного порозуміння в цій справі, щоб встановлення російської з'єднувальної системи на покладі «Атлантис», метою якої є допомогти космічним ракетами з'єднуватися в просторі.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСОзую інформують, що до Фонду Відродження України — УНС, вилучено від членів УНС до середи, 22-го липня 12,228 чеків-дивідендів від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

СВобода

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Переплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, за 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСую \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тому, кому автор собі це виразно застеріг, долучивши задовільну суму за відшкодування поштової оплати.
За змислом оголошень Редакція не відповідає.

Україна очима англійського журналіста

У журналі "Економіст" у Лондоні появилася 15-го червня ч.р. стаття з редакційною приміткою, що це, "Від нашого кореспондента у Києві". Хоч від того часу минуло понад місяць — ця стаття не втратила на актуальності і не втратила на актуальності момент, як-то навіть прихильний українці чужинський журналіст, кореспондент дуже поважного часопису, може помилятися. Помилка не у злій волі, якої нема, і навіть не у знанні історії України, бо кожний совісний чужинський журналіст вивчає найважливіші факти про дану країну, а в незнанні історії і останніх перебігів чужого народу — у даному випадку народу українського.

Англійський автор ставиться до України і її проблематики дуже прихильно і співчутливо. Він хвалить Леоніда Кравчука, признає йому провідницький формат і гості ігрові держави та виявляє деяке знання історії України, бо згадує Ярослав Мудрого та його заклики до єдності і згадує агресію Червоної армії проти України у 1919 році, дармащо перебігав збройну силу тодішньої Росії. (Автор говорить про 500,000-ну Червову армію, — армія Мурайова й Антонова Овсеніка, які маршували на Київ з півночі і сходку разом нараховували яких 25,000 воїків).

Автор хвалить замання України до переходу її економіки на вільний ринок. Але журить його, що у державному апараті України є багато вчорашніх комуністів. Його журить, що все урядове той сам Уряд, що не переведено це загальні вибори до парламенту і що Кравчук мусять інколи розв'язати деякі проблеми декретами. Тому свої міркування закінчує острахом, чи такий стан не доводить до диктатури.

Це правда, що Верховна Рада України була складена ще перед розвалом імперії і перед загиною комуністичної системи у колишньому СРСР. Але ж ніхто інший, як ті Верховна Рада проголосила спершу суверенітет України, потім 24-го серпня 1991 року її незалежність, вирішила перевести референдум і зв'язувала його тріумфальний вислід. До нас приїздили з України видатні члени Народного Руху України, які авторитетно з'ясували політичну й економічну ситуацію в Україні. Англійський автор теж похвалює згадує Рух і правильно признає його історичну заслугу у започаткуванні і переведенні процесу національного відродження в Україні. Але Леонід Кравчук, ставши президентом, вибрав собі помічників з того середовища, яке знав, і признавав на різні становища тих, яких знав. По нинішній день існує в Україні проблема відповідних людей для будови українського державного апарату в усіх resortах. Є багато щирих українських патріотів, особливо гурт колишніх політичних в'язнів, — є обмаль таких патріотів здатних до адміністративної служби, до пошти, залізниць, до поліції, до митної сторожі. Тому у тих різних resortах є люди, які, "переставилися" на людей лояльних до української державної влади і це багато таких, які не вислі зрозуміти радикально зміненій історичній ситуації. Кого з діячів Руху було спитати — чому не переводити вибори до Парламенту — всі без винятку відповідали, що, "ще не час": тепершні вибори відтягли б увагу влади і всього суспільства від праці над актуальними справами, могли б відкрити поле для демагогічної передвиборчої агітації та занархизувати відносини.

Ми, українці у діаспорі, які маємо тісний духовий зв'язок з Україною з явцем масових відвідань України, все ще не орієнтовані у подорожництво. Не дивно, що найприхильніший нам чужинський кореспондент із Західної Європи чи Америки — дивиться очима, які бачать тільки поверхню. Адже це тільки вісім місяців від референдуму з грудня минулого року! Україна все ще є у системі рубля і тільки на дорозі до своєї валюти. Пересічна українська людина все ще не свідомо правдивої рідної історії, бо її кормили брехнею. Шкопи потребує підручників, на вулицях Києва лунає російська мова; бо десятками років силою втискали її в уста народу і ще несповна 20 літ тому небезпечно було голосно прилюдно говорити рідною мовою.

Що може чужинець знати про жах атмосферичної і щоденного життя при веселлі Чека — НКВД — КГБ? Треба часу, праці і якнайменше критики.

Советська промисловість майже нічого не виробляла для народу — 40 від. її потужності належало військовому комплексові, не менше 20 відс. (а, може, й значно більше) — тяжкому машинобудуванню, котрі існує заради того, аби заводи будували заводи. Для чого? Відповіді ніхто й не знав. Усе це поглинає вулгару, руду, нафту, газ та безмір людської праці, а дім мого сина поглинає пошреб. То як же жливо в тому, що ці заводи сьогодні сплять? Тільки одне: люди втрачають робочі місця, виникає загроза масового безробіття. Але що це лих перестало бути надто страдним, треба негайно віднайти спільське господарство, аби годувати народ — і тіх хто має працю, і тих, хто її не має. Це й буде справжня економічна реформа. А безлічні маніпулювання фінансовими категоріями до реформи взагалі не належать. На жаль, саме цим сьогодні займаються економісти СНД починаючи від Гайдара й завершуючи В. Лановим.

Я не знаю, кому саме належала думка відпустити ціни на зерно нового врожаю, але, на відміну від Росії, це зроблено в Україні. Так, зроблено! Шоправ-

Час робить своє. За останніх сорок років обличчя Америки змінилось. У містах побудовано нові високі бірові будинки і концентрація на інформативно-процесну індустрію, де переважать професіоналісти та службовці. Зникають у поважній кількості фабричні споруди з виробничим та комерційним, що було колишнім насутином, головним робочим верстатом. Пересуваються теж демографічний сектор, бо біле населення середньої верстви забалою вийти на свіже повітря та поселитися у підміських околицях. Їхне ж мешкання зайняла нова імміграція з Азії або латиноамериканських країн... Зникли колись пристойно втримані доми, бо їх заведено і зрівняно відтак зі змелом. За залишилися лише зарослі площі, що їх засмічують різні нежиткові речі...

Усе ж таки, можна б сказати, одна етнічна група майже у цілому (крім багатьох) задержала лояльність до міста і залишилася на місці. Вона ж завдяки добродійній фінансовій підтримці Уряду забезпечила собі життя і харч і перебувала в окремо побудованих для себе житлових приміщеннях. Знову ж ті, хто мешкає, "приватно" не витримувати фінансово, щоб платити, "солени ренти" та інші збільшуватися число тих, хто живе і спить на вулиці... І тут — мурицькі діти у жалюгідному стані, розпачливої безробітності, а життя під загрозлою чужинності та наркомації. Тому і не дивно, що мурицька еліта, яка опанувала міську адміністрацію багатьох великих міст жаліється, що дискриміна-

Володимир Жила

ВАРТІСНИЙ ВНОСОК У ФОНД ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Ігор Кауцуровський, "Золота галузка", Антологія ібероміської та ібероміської поезії, Видавництва Юліана Середяка, Буенос Айрес—Мюнхен, 1991, сторінок 108.

Кілька місяців тому у Видавництва Юліана Середяка в Буенос Айресі, Аргентина, вийшла в світ антологія ібероміської та ібероміської поезії, "Золота галузка", що її уклад вільний поет і письменник Ігор Кауцуровський. Заголовок антології, "Золота галузка" звучить наскрізь поетично. Його взято з сонета поета і прозіка Хуана Рамона Хіменеса (1881—1958), який 1956 року був нагороджений премією Нобеля. Перші чотири рядки цього сонета дуже характерні для цілості антології. Вони відзеркалюють її красу та характер:

Болоча гілка із осіннім листом —
Обернена на сонці в самоті.
А хмары вкривають сонце, й смукот від
Стає убогим, пиялим, нечистим.

У ній понад вісімдесят віршів іспанських, каталонських, португальських і латиноамериканських поетів різних століть. Антологія відкривається уривками з відомої іспанської героїчної епопеї, "Пісня про мого Сіда" (бл. 1140 невідомого автора. Уривки пісні вміє перекладати розміром оригіналу (чотиринадцяти тонуний вірш із цезурою) з дотриманням його фонічних особливостей.

Микола Руденко

РАЗ НА ТИСЯЧУ РОКІВ

III

да, зроблено тихо, скромно — навіть важе зрозуміло, звідки це взялося. Найпевніше, це зробив той самий Уряд, відставки якого вимагала опозиція, і той самий президент І. Кравчук, якого інші розглядали за звільнення з посади віце-прем'єра й міністра економіки В. Ланового. Відішли (верше після колективізації) спільське господарство в Україні перестало бути збитковим. А це підняло шляху, що невідомо. Та якщо він не стане на цей сідний підлий шлях, на якого чекає немінуча катастрофа.

Сьогодні тонує спільське господарство в Україні коштувати близько 15,000 купонів. Це саме ті ціни, яких вимагають кубанці. Безумовно, вони злизи приклад України, бо й самі, по суті, є українцями.

Низькі собітні збижки купуватимуться дешевше — і тут можна почути нарікання. Але держава признає високу ціну за те зерно, яке йі потрібне для випікання високоякісного хліба й м'якаронних виробів. У загаль-

Юрій Р. Рибак

АЗІЯТСЬКИЙ УСПІХ ТА МУРИНСЬКА НЕВДАЧА

ція та брак праці починаються — бездіяльності, серед неадекватних муринів, які, використовуючи привілей допомоги, надіють монетарно. Це відвертості, що у розбиті або неіснуючі родини одного життя і вдержанні дисципліни як осезує у неадекватній основній теж.

У мурицьких ділянцях, що створює економічному пусткою, з'являються азійські іммігранти, головують корейці, та творять бізнесові одиниці, дають працю іншим, при цьому наповнюючи свої гаманці... Виглядає, що це могли були зробити теж саме мурини та, на жаль, їхні задуми та плани у більшості кінались невдачею.

У тому же скривався трюк азійського бізнесового успіху? Це можна б пояснити коротко так: „У настанові і пошуки до праці — на канві прихильного родинного підсилювача. Азійський іммігрант, незалежно від поєому своєї освіти, залишився вірний традиції приватника, вдержуючи тісні зв'язки зі своєю родиною, а часті поїмки у фінансуванні підприємства. Слід заважити, що азійці створили свій власний ринок і в його рамках мають змогу пережити дискримінацію, найважливіше на праці своїх людей. До цього у сутю родинному характері підприємства члени великої родини радо годяться працювати навіть без винагороду головно у по-

ному врожаї це порівняно невеликий відсоток. Усе інше збіжжя селянство має реалізувати поза державою. Як бачимо, підхід шляху ринковий і безумовно, вищою мірою компетентний. Цю компетентність не можна замінити патріотичною риторикою — вона, компетентність, або, абої немає. Так само як вітаміни в організмі не можна замінити сіллю, безперечно повторюючи біблійне: „Ми є сінь землі“.

Між іншим, наші купони на грошовому ринку стали дешевші від російських карбованців — і це дало привід московській пропаганді для недобрив вишуків щодо української економіки. Насправді ж причина цього явища доволі проста: до нової української валюти лишилося півтора місяця, а і впровадження пов'язане з грошовою реформою. Шляхом вірогідно, що одна гривня купуватиме 10 купонів. Так завжди проводилися грошові реформи, так вони сьогодні проводяться в країнах Прибалтики. Який же сенс три-

(Закінчення на стор. 3)

допомогають. Це типове явище якраз для азійського середовища. І ще одне: батьки піддержують серйозність студій і буває, що навіть відраджують „рантукванія“ (dating) чи інші розваги, бо, мовляв, наука перша, а все інше приїде у слухний час.

Соціологи вважають, що етика Конфуція є динамічним фактором у азійському світогляді. Конфуцій був китайським філософом у V ст. до Христа; ідеї поширилися на Корею, Японію та В'єтнам. Людей захоплюється до праці для чести не лише родини, але і особистості. Інший тоном класифікації, скажімо, на віддається одиниці до батьків, родини та приятелів, шанування предків і вдержання справедливості та миру.

Економічну ситуацію мурицьких бізнесменів щодо підтримки муринами так характеризували відомий журналіст Тон Бранн: „Китайці допомагають китайцям, корейці допомагають корейцям, кубінці допомагають кубінцям, однак мурини допомагають кожному іншому. Ми (мурини) провадимо найбільш успішних бізнесовий бойкот в історії — проти самих себе“.

Думаємо, що останні авантюристичні події у Лос Анджелесі — це випадок цього, що, чи нічого не мають зрозуміти цим, — що тяжко прагне збудувати майно. Триста років тому англійський поет і драматург Вільям Шекспір писав: „Векну задрістатися, бачиш придушення на самому початку, бо іншаке швидко зробить її доволі сильною, щоб побороти правду“.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про різні України

Тепер, коли українці з діаспори літом сотнями відвідують Україну та, вернувшись на Захід, розповідають свої враження у кожного з своїх поглядів, своя думка і свої враження. Можливо, що це враження не лише те, що залишилися у звичайній і прохотить немов колоратуре відео це раз і це раз перед очима, але також настрої, почування та зустрічі зі земляками. Все це цюро разом зібране впливає на загальне почування, яке залишається кожному із відвідин України. В одних — це безастережне захоплення — завітний при- тмання для тих, хто відвідує Україну вперше, в інших спокійний погляд туриста, а в інших турбота до неспішного, що викликає у нього порівняння із відвідинами перед роком чи двома.

Не бракує також загального враження із України, що спирається на тому, що людина хоче бачити або у що вірити, та в такому випадку воно також суб'єктивне. І тому так часто тепер, коли присутуються до розповіді про переживання на батьківщині, вони різні діаметрально різні на стільки у них відбивається власних переживань, власних думок і власних картин із того колоратуре відео, якому на ім'я „подорож в Україну“.

Атім, заздалека, що відео зміниться картинами досвідно цюдекілька місяців. Деякі із картин немов втрапили свою барвистість, як ті десятки синьо-жовтих прапорів, що чомусь за останні місяці стали білі, білі, (як висвітлюють такі земляки, це тому, що всі прапори для молоді у української держави замовляється в Кореї). Інші знову стали аж надто різкі, так, що від них аж болять очі, а раніше їх

деве можна було додати.

Багато також у цих враженнях, що так контрастно відрізняються від відодин, залежить від того, де перебував враження. Можливо, що це враження не лише те, що залишилися у звичайній і прохотить немов колоратуре відео це раз і це раз перед очима, але також настрої, почування та зустрічі зі земляками. Все це цюро разом зібране впливає на загальне почування, яке залишається кожному із відвідин України. В одних — це безастережне захоплення — завітний при- тмання для тих, хто відвідує Україну вперше, в інших спокійний погляд туриста, а в інших турбота до неспішного, що викликає у нього порівняння із відвідинами перед роком чи двома.

Місце перебування також має велике значення, як і те, чи доводиться сидіти за заставленим столом — чи стояти годину за столом. Різниця між Львовом і Києвом сьогодні кожну бачити та кожну її по своєму коментує, що її гостроти про окремі області, майже містечка чи українське село.

Заздалека, можна об'єктивно оцінюють Україну сьогоднішні діти із середньої школи чи перших років коледжу. У них не відіграє роль ніякої емоційної чинник, вони не плачуть ані в Каневі, ані у Святогородському соборі, а обережно все, що бачать та чувають, як справжні туристи. І так кожний із нас привозить зі собою назад „свою Україну“. А все ж є цього літа певна частина не так почувань і вражень, а фактів, які всі мусять потвердити, які всі повторюють у всіх розповідях. Іх швидкий слухав змій висловити та зробити власні висновки.

О-КА

Дарія Рихтиска

Бануора

Бануоро наша
Ти нам віксам грави,
І в час невої сили додала
І народ наш зі сну будила
Ти єй із баткинушкою козаків воювала!
Любовним шепотом ділиши
Грайливим усміхом ділиши
Риданим матері за сном,
Тихою молитвою черниці,
Брукотом шуби і руніцями
Сиван-зіллям розцвіла,
Бануоро наша царівне,
В твоїх акорах тремтять
Душі народу мого!

вважають одним з найбільш поетів Латинської Америки. І. Качуровський переклав його чотири поезії: „Метамісихоза“, „Сонатина“, (скорочено), „Лела“ й „Фатальне“. Нам особливо припала до вподоби „Сонатина“ (писана симфонічним розміром: чотиритопний анапест) і „Лела“ (чотиритопний амфібрахий).

Ах, сердешна царівно! Хоч чайкою стати,
На прудках її крилах потію немоє життя,
Забувшись в віпні, ерде суркуто хвиля!
Майським віршем — алеї привітати цвітіння
І в походах сліпучих осяяного проміння
Аж до самого сонця прямижати відліт.
„Сонатина“

Вибираючи між „точністю“ і „вірністю“ духові цієї поезії, І. Качуровський надає перевагу вірності, щоб уникнути небезпечки буквальності, або, як кажуть у нас, буквализму.

Амадо Нерво (1870—1919), мексиканський поет-містик, близький друг Рубена Даріо, відомий також як один з найвидатніших латиноамериканських поетів. Його творчість, до речі, є широко заступлена в антології. На окреме відзначення заслуговує переклад його поезії „Отчанаш“ (за душу короля Людвіга Баварського):

Дивний прасянь сердешний королю.
Як ніхто не відчув людського болю
І безсоння в немої часті...
Трапляє ти алкарям у неволю.
Отче наш, що на небі сси...

(Закінчення на стор. 3)

Ф. Л. Голінатий — сотник Американської армії

На весні 1992 року, під час військової церемонії у Форт ЛІ, Вірджинія, поручник Франко Лев Голінатий був підвищений до рангу сотника. Ф. Л. Голінатий, син Миколи і Маріон Голінатих, почав військову кар'єру у травні 1987 року і рідночасно з успішним закінченням університетського курсу одержав ранг підпоручника. У жовтні 1987 року Франко почав активну військову службу.

Восени 1989 року він одержав ранг поручника і взимі того ж року брав участь у військових акціях в Панамі.

В серпні минулого року Ф. Голінатий повернувся з одностороннього перебування в

Сотник Франко Лев Голінатий (ліва) і полковник Тома Рексфорд.

Савдівській Арабії, де брав активну участь у військовій операції в Кувейті. За зразково виконання своїх обов'язків Франко Голінатий був нагороджений медаллю „Бронзова зірка“.

„Ф. Л. Голінатий є визначним старшиною, і ми всі можемо бути горді за його досягнення“ — сказав президент країн колишнього полковника Богдан Мрич, д-р Андрій Шевченко, Сотник Голінатий у серпні цього року розпочав 5-місячний вищий старшинський вишкіл, а описав перебіг на нове військове призначення.

Ф. Л. Голінатий є членом 27-го Відділу УНС.

Н.Н.

СПИСОК ПОЖЕРТВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЗСА

за час від 6-го серпня 1991 р. до 20-го липня 1992 р.

- 20,000 дол. — Ольга і д-р Кліментині Рогозинські;
15,000 — Марія Гладка на НТШ у Львові, з якого 10,000 у пам'яті бл. п. мужа Інок. Ореста Гладкого;
15,000 дол. — Олена і інж. Іван Панчак, з чого суми 5,000 дол. призначено на допомогу Українському Техніко-Господарському Інституту (УТГІ) у Мюнхені;
10,150 дол. — Анна і д-р Володимир Рак;
10,000 дол. — Іван Галайвіс і його завісники;
300 дол. — Роман і інж. Ігор Галайвіс;
1,100 дол. — Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч“ у Нью-Йорку;
2,100 дол. — Станіслава Пеленська-Береза, на видання у пошуку брата Ю. Пеленського;
1,000 дол. — д-р Любомир Оніщенко;
1,000 дол. — інж. Володимир і Стефанія Сливовські;
500 дол. — Стефанія і Осип Порайко;
500 дол. — Зіна М. Таран у пам'яті мужа Олексія;
350 дол. — д-р Лариса і д-р Любомир Оніщенко;
246 дол. — Український Громадський Комітет у Ст. Петербургу — Флориде;
545 дол. — У пам'яті бл. п. проф. Василя Лева похоронні склади: 300 дол. — д-р Теофіл Артемівський; по 25 дол. — Володимир Дигало, Марія і Ігор Зубрицькі, Надія Іовик, Володимир Кух, Вера Бабія-Мотика, Марія й Омелян Омелянський, Стефанія Степанов, Александра М. Ткач, Дарія Турницька; по 20 дол. Богдан Котис;
200 дол. — полк. Іван і Нора Г. Карк;
150 дол. — д-р Марія Савчик;
150 дол. — Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч“ у Батумі;
110 дол. — д-р Роман Сини;
100 дол. — Христина Блаженко, Лариса і проф. Олексія Біланюк, Ірина А. Букоєвська, Борис Галаган, Зірка і Микола Гіва, Адріан А. Долінський, д-р Василь Калинович, Марія Каліштан, Надія і Степан Костик, д-р Любомир і Ігор Кошур, Лариса Матковська і Зіна М. Таран як похоронні Марії Матковської, Любомира Пажанська у пам'яті сестри д-р Ольги Мрич, Любов і д-р Микола Прокоп, Марія і Богдан Рибак, д-р Юрій Руденський, Марія С. Рудницька, д-р Олег Спосар у пам'яті Лідії Савойки, Василь Сокох з дружиною, д-р Олександр Стрильбицький у пам'яті д-ра Богдана Масика, що загинув трагічною смертю 2-го грудня 1991 року, д-р Олександр Стрильбицький, у пам'яті батьків, Тамара і д-р Степан Тимків, Лариса і д-р Олександр Якубович, д-р Оксана Фольварків, Микола і Михайло Чаківський, Український Громадський Комітет в Лос-Анжелесі — Огайо, Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч“ у Гартфорді;
75 дол. — д-р Марія Мащурка;
50 дол. — Анна і д-р Артемівський, Урсула й інж. Остап Балабан, інж. Ярослав Бігун з дружиною, Катерина і Володимир Воловодко, д-р Ігор А. Галєрник, Юрій Д. Галушчинський, д-р Ігор Галайвіс, д-р Микола Галайвіс, д-р Дмитро Галайвіс з дружиною, Корнелія Давоша, Юлія Залізняк, інж. Іван Жук, Євгенія й інж. Євген Івашко, Ірина Костюк, Юрій Кравець, З. М. Крамарець, Ярослав Митяков, Ольга і д-р Роман Мороз, Оксана і д-р Леонід Мотковський, Рут і д-р Микола Новосад, Христина і Юрій Наровський, Любов і Марія Онуфрчук, д-р Роман Панчук з дружиною, Валентина й інж. Леонід Пахолок, Алевтина Животенко-Панько, Микола Прегар, Надія і Іван Пашук, д-р Микола Шевченко, Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч“ у Нью-Йорку, д-р Степан Стецур, Стефанія і д-р Іван Серант, Оксана і д-р Галайвіс Сидорак, Марія і Микола Степан Хемик, Надія і д-р Володимир Шкільник;
по 40 дол. — Світлана проф. Григорія Косач, Орест Небеш з дружиною, Володимир Прокопак;
по 30 дол. — Наталія і д-р Богдан Коваль, Олександр Пеліскі з дружиною, Олена Несіна, Діонісія і Микола Невадєвни, Марія Самецька;
по 25 дол. — Марія Андрусак, Любомира Артимішнік, Лідія Балабан, Зеновія і д-р Володимир Бровін, д-р Микола Войтович, д-р Василь Гіва, Володимир Гановський з дружиною, Роксана Громик, Роман Домбівський з дружиною, Марія Духиш, Андрій Давидик, Галина Єфремова, Володимир Залучний, Нестор Когут, Ігор

- Козак з дружиною, Любомира Костюк, д-р Дмитро Костюк з дружиною, Іванна і Ярослав Клима, Ірина і Леонід Кушнір, д-р Микола Кушніренко, д-р Олександр Луцишинський з дружиною, Ірина Петриш, Тамара і д-р Богдан Мрич, д-р Андрій Шевченко, Володимир Ренчук, Дмитро Павлишин, Олена й інж. Іван Панчак, Олена Пантишнік, інж. Ярослав Пришляк, д-р Володимир Пушкар, Микола Стасів, Іван Стасюк з дружиною, о. Михайло Степанов, Андрій Степанов з дружиною, Анастасія Соницька, Лідія Тернавська, Богдан Томків з дружиною, Галина Тимочко, Вячеслав Степанов, Михайло Цегельський, Лев М. Чирковський, Ольга і Ярослав Чинак, Юрій Хрещенко, д-р А. Школьник, Орест Р. Шенчук, Іванна і д-р Михайло Шук;
по 20 дол. — Михайло Біда, Микола Бельда, Володимир Болуч з дружиною, Ярослав Гелета, Надія й інж. Степан Голяш, Юлія Крижанівський з дружиною, Петро Лещинський, д-р Іван Макаренко, Петро Марченко з дружиною, Мотри Миланч, д-р Дарія Митюк, О. Митянка Любомира Огаренко, інж. Богдан Пашковський, Борис Раковський, о. Юрій Рекувич, Іван Скіра, Юрій Сивчук, Володимир Сорочак (Моларт інж.), Ксенія Старосельська, С. Б. Трофимов, Ірина Шлетко, Марія Харамбура, Роман Ярославич з дружиною;
по 15 дол. — Семен Гаск, Теодор Дончевський, д-р Орест В. Логіньський, Роман А. Мельник з дружиною, д-р Микола Палий, Микола Федорук, Іван Цюлько;
12 дол. — Юлія Бачинська;
по 10 дол. — Ольга Антохій, проф. Володимир Барангута, д-р Стефанія і д-р Роман Барановський, Ярослав Бандура з дружиною, Михайло Біда, Петро Болуч, Борис Ілля, Михайло Бохно, Андрій Буліба, д-р Олег Волонський, Василь Осинович, Юрій Ганас, Катерина Довбенко, Ольга Даниш, Валентина Ермоленко, Роман Заплатович, Василь Іванович, Микола Клима, Микола Корнелій, Володимир Корній, Володимир Кручій з дружиною, Іва Лисівська, Володимир Лукон, Дмитро Лисівський, Василь Надарца, Юрій А. Німчинов, Ярослав Петрушак, інж. Роман Раковський, Микола Роман, д-р Теодозія Сидорак, Степан Сидорчук, Роман Трешчівський з дружиною, Богдан Циропальник, Микола Черевачко, Іван Черешня, Осип Чорний, Стефанія і Микола Чорний, Олексій Шевченко, Василь Шкіла, Степан Ярем; по 5 дол. — Василь Баргій, Володимир Дитиник, Борис П. Дубрак, Лариса Журавель, Михайло Попович, Роман Ціган.

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА поважає до свого обов'язку і висловлює щирі подяки всім членам величезного і багатого жовтця, який уперше за пам'яті про товариство, зрозумів його вагому суспільну й наукову праці та щадні пожертви. Дорогі Жертводавці, ваші щадні пожертви допомагають нам успішно продовжувати і розвивати науку, публіцистику та суспільно-культурну працю. Від кількох років допомагають українській науці і деяким науковцям в Україні, що має особливе позитивне значення у нас як української незалежної держави. Ми допомагаємо, щоб українська наука, яка була довіряє, до речі, до речі і майже не існувала, зайняла своє належне місце серед світової науки світу. Це справді широке поле, невідкладно, дуже потрібної праці, яка вимагає наших спільних зусиль. Просимо вас, наші величезні, дорогі жертводавці, щоб ви у нас і знайти місце у своїх бюджетних планах для матеріальної і моральної підтримки Наукового Товариства ім. Шевченка, щоб будемо вам все широчини. Це раз широчини, а за ваші ширі пожертви.

Якщо у подальшому жертводавці ми когось поминали, чи ми вкотре якісь неточності, то згорні просимо вибачення, але водночас просимо про це нас повідомити, щоб ми могли зробити потрібні поправки.

Наша адреса:

SHVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.
363 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003

УПРАВА НТШ

Раз на...

(Закінчення зі стор. 2)

на". Та й Америка сьогодні не вельми далеко. Хочеться вірити, що моя праця кожна вплинула на справді історичне рішення українського Уряду. Так чи інак, але ніхто раніше не давав аналогічних порад. Моїм консультантами, як і сказано в „Економічних монологах“, були Сахаров та П. Григоренко. Отже, Український пріоритет у даному разі не є моєю особистою справою. Та проте я не збираюся присвячувати багато зусиль утвердженню самоочевидності — обмислюю даю статтю. Іде в ранньому дитинстві мій, замурований філософ, любив повторювати: Боже одне зведе на правду. Хіба цього не досить?

Прощу читача не думати, що пропонуючи високі ціни на хліб, я лишаюся байдужим до найгірших потреб тих українських громадян, які несподівано зустріли ціни в київській. Таких багатьох, дуже багато. Мають, саме тоді, як автор реформи в даному варіанті не виступили наперед, як це робив Лановий — тут треба чекати не слави, а людських проклять. І все ж добре знаю, що це і є саме те вушко біблійної голки, через яке наші життєві процеси перетворяться. А не зуміємо жити — кінець усім нашим сподіванням! Та якщо пройде, відразу ж розпочнеться підтримка. Ціни на продукти харчування й датимуть вже не з волі держави, як це було раніше, а згідно з ринковими кон'юнктурами.

Але ж тут усе просто: ми не купуємо чогось іншого, окрім продуктів харчування, якщо знайдемо голодні. Це робить зрозумілим, чому реформу належить розпочинати не з інших галузей економіки, а з сільськогосподарської. Іншими словами, якщо хочемо, щоб ми були багаті, ми будемо кривити руками наш економічний переплет мобілі й затято переконуємо світ, що він діє самотужки.

А проте я чую заспокоєні голоси з телевізора: хліб не буде надто дорогим, бо він наш, український — не куплений ціною океаном за валюту. Хотів би прокомментувати ці застереження, та покинути не можу. В цьому разі, мабуть, слід поклати надії на багатий врожай цього року — тобто на волю Бога. Справді ж бо, не може бути надто дорогим те, чого всім доста. Треба тільки скоротити витрати на продукти харчування за межі України — тимчасово, звичайно. Принаймні доти, доки вільний народ нається хлібом. А він ще не наївся — в нього виривали кусень хліба тоді, коли він намагався піднести його до рота. Ринков завіссько-голландських продуктів від нас не втече — ми приречені жити поряд Росії.

А в серії тріпотується слова: те, що діється нині на мій батьківщині, можливе раз на тисячу років. Та й не кожне тисячоліття здатна народжувати така держава, якою є наша самостійна Україна. І вже зовсім не можна уявити її народження без безкровності. А вона ж таки сталася! Як сталося і те, що в перший рік нашої держави, нашістьності на ралісті народної української Бог подарував багатий урожай. Хіба ж це не диво святе?

В ОСТАННІ ДНІ азербайджанської збройної формування активували вогні дні проти Нагорного Карабаху. З поведінки, 20-го липня, на відсторік три азербайджанські війська скинули дев'ять великих бомб на Степанакерт, столицю Нагорного Карабаху. Гривають жорстокі артилерійські обстріли карабахських міст Аскеран і Мартуні, а також села Чартур.

Згідно з опінією спеціалістів римської клініки Діагностики, Папа Іван Павло II має залишитися у клініці до кінця 28-го липня, або до середи. Лікарі вважають, що під їхнім постійним наглядом одужання відбудеться швидко.

ЗУСТРІЧ

УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ та СТУДЕНТІВ української державної гімназії та десятирічок в минулому і сьогодні, розпочнеться

- в неділю, 16-го серпня 1992 р. в Тернополі
- так само порядку:
 - Благословення Архидієцесійської Служби Божої в українській католицькій катедрі о год. 10-й рані;
 - Перша стрічка о год., 12-й;
 - БЕНКЕТ о год. 1-й;
 - Початок Конференції о год. 1-й по пол. і інші стрічки відбудуться в понеділок і вівторок.

Місце бенкету і конференції буде оголошено під час Служби Божої.

ДО МІНОПІ ЗУСТРІЧІ о год. 1-й по пол. і інші стрічки відбудуться в понеділок і вівторок.

Антологія кінчається розділом „З каталогом“. Тут масово поетично творить чотирьох авторів: Дмитро Карнера (1884—1970), Джона Альковера (1854—1926), Томаса Агіно (1812—1884) і Апела лесе Местреса (1854—1936).

Перекладацькою роботою І. Качуровський почав займатися десь наприкінці 60-х років Серед чужих авторів. Знаходимо поетів різних країн: Гете, Юліюс Словачський, Анна Ахматова, С. Єсенін, Борис Пастернак, Шарль Бодлер, Умберто Сабі та інші. Крім оригінальної поезії до четвертої збірки лірики І. Качуровського „Свічада вічності“ (1990) вийшли ще переклади з італійської, французької, єспанської, польської, російської та німецької мов. Проте найбільшим його здобутком у цій галузі є переклад „Вибране“ Франческо Петрарки.

Підсумовуючи, хочемо сказати, що Ігор Качуровський має чималий творчий досвід як поет і прозаїк. У нього чимало досліджень з літературознавства та поезії. Він також перекладач, який взяв за працю, щоб знизити й унезалежити українське перекладацтво від іноземних. У цьому він автор більше, ніж десятих книг різного жанру. А його „Золота галузка“ в стилістиці обличчя роботи мистця С. Конашевича — це добре і цінне видання перекладів, в якому він глибоко проник в тканину творів багатьох видатних авторів іберійської та ібероамериканської поезії. Тут він зумів прибережати оригінал і змісту оригіналу достатньо до читача й поетичну цінність. Тим він зробив вагомий внесок у фонд української перекладацької літератури.

Книжка І. Качуровського „Золота галузка“ може правити за дуже цінний посібник для наших університетів, в яких вивчаються літератури європейських країн. Із цього погляду вона не може не викликати найвищого інтересу з боку численного загалу викладачів-філологів та вчителів-словесників.

Ансамбль „Обереги“

Після перших проблемних десятирічок української еміграції в ЗСА і Канаді прийшли спокійніші часи, коли ж еміграція дожила до кращих умов американського добробуту, завоювати собі все нові й нові позиції в соціальному житті прибульців країн.

Матеріальний добробут, більш забезпечене становище, спокійніше життя приводять до того, що на денний порядок стали висуваються різного роду культурні проблеми. Продовжують розвиватися українське мистецтво, музика. Тепер, після проголошення самостійності й незалежності України, різні мистецькі ансамблі, всі все частіше відвідують свої батьківщини з немирною нашою піснею.

Загострило нас український фольклорний ансамбль „Обереги“ під мистецтвом керівництвом Миколи Гамали, на запрошення УБ-Союзу, до участі у фестивалі, що відбувається щорічно на „Верховині“ у Глен Спей, Н. Й.

Напередодні фестивалю, 4-го липня, в День Незалежності Америки, ансамбль, з участю оркестру та співаків-солістів, виступив з програмною народною піснею.

Доділення якості програми та її мистецького значення приписується у великій мірі солісту Миколі Олексійку, баритону, та Любов Венглерові, сопрано, вандуїстичному ансамблю.

Дбайливо уложена програма концерту була на

О. ДІЯКОМ М. ДОБШ

В КАІРІ ВІДБУЛАСЯ зустріч керівників Єгипту і Ізраїлю. Після закінчення переговорів ізраїльський прем'єр-міністр Іцхак Рабін заявив: „Ми не намагалися досягти якогось певного пісмового угоди чи усного домовлення. Метою цієї зустрічі був обмін думками і більш тісні знаностями“. Президент Єгипту Госні Мубарак прийняв запрошення Рабіна приїхати до Ізраїля з офіційною візитом. З боку Ізраїля це досить сміливий крок, бо в Єгипті діє сильна опозиція його зближенню з Ізраїлем. Як відомо, попередник Мубарака президент Аліна Садат наклав голову за нормалізацію взаємин між Єгиптом і Ізраїлем.

ІНДІЯ І ПАКІСТАН домовилися відновити регулярну практику двосторонніх переговорів на рівні секретарів міністерств закордонних справ. Під час наступного, призначеного на 17-е серпня, зустрічі в Делі голубом буде обговорюватися проблема Кашміру.

ПІСЛЯ ТОГО, як ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Чехії Вацлав Клаве і прем'єр-міністр Словаччини Владімір Мечіар дійшли до угоди щодо принципів поділу федерації на дві незалежні республіки, чеський уряд обговорює концепцію створення конституції майбутньої Республіки Чехії. Уряд висловлює за обрання президента шляхом парламентського голосування, а не всенародних прямих виборів. Вацлав Гавел, який чини димиян зрезигнував з поста президента Чехо-Словаччини, заявив, що він виключає можливість балотуватися на пост президента Чехії, якщо переконається, що має належну підтримку в чеському парламенті.

У ринчій смерті дорогої БРАТОВОЇ ТЕТІ

бл. п.

ТЕКЛІ ПУЖИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві:

св. Михайла в Манвилі, Нью Джерзі, в понеділок, 3-го серпня, 1992 р., о год. 8:30 рані

св. Юра в Нью-Йорку, в понеділок, 3-го серпня, 1992 р., о год. 8-й рані

в манастирі св. Йосафата в Глен Ков, Понт Айланд, в неділю, 2-го серпня, 1992 р.

Чесного Хреста в Асторії, Нью Йорк св. Михайла в Баттлері, Мерланд

Просимо всіх приїждати і знаходити про участь у Богослужбах і молитвах за спокій душі покійної Теті.

РОДИНА ПРЯТКА

У ВОСЬМУ НЕВИМОВНО БОЛОЧУ РИЧНІЮ СМЕРТІ

мого найдорожчого і незабутнього МУЖА

бл. п. д-р

ІЛЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Дітроїті (Савтфільд), Миш., у неділю, 9-го серпня 1992 р. о год. 9-й рані;

в церкві-пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку, Нью Джерзі;

в церкві Успення Пресвятої Богородиці в Лорді; в українській православній церкві в Бразилії

Про молитви за душу покійного просить дружина МАРІЯ

Вартісний...

(Закінчення зі стор. 2)

Тут в єдиній формі і змісту на українському мовному матеріалі відтворено мистецьку діяльність оригіналу, тобто до особливості творчої манери Нерва додали і національні особливості творчої манери І. Качуровського. З творчості Федерера Гаррі Лічоркі (1899—1936) примамливо звучить переклад „Роман про двоох прох“.

Тут добре відтворюється враження оригіналу, а також і елементи його поетичної форми. Варто тут зазначити і переклад поезії „Людя“. Проста думка та чудова поетична звичність створюють враження, що цей вірш, який і багатьох інших, що вийшли до цієї антології перекладені І. Качуровським ніби „на одному диханні“.

Видатна аргентинська поетеса Альфонсія Сторні (1892—1938), з походження швайцарка була наталенована з трьох латиноамериканських поетес (Габрієля Містраль і Хуана де Ібарбур). Вона справжня представниця „жіночої“ поезії. Як пише І. Качуровський: „Значущий причин проскрибована в колішньому СРСР і в жодній епістолярній чи доповідній не фігурує“ „Душ спочити“, як І. Качуровський перекладає справді з великим відчуттям змісту й форми:

Забуди. Дякую Ах, це прохання
Як знов задовбав він по телефоні:
Нехай не докуча — скажи, що виїхала.

Це була остання поезія Альфонсії, написана напередодні самогубства. Хвора на пістрія поетеса запылила у море й не повернулася...

Хорхе Луїс Борхес (1899—1986) — найвидатніший аргентинський поет, прозаїк і есеїст. Вже в дорослому віці втратив зір. Він же — ерудит, поліглот, писав англійською мовою. Твори його перекладені на більшість світових мов.

Його переклади в антології друкуються за дозволом автора.

1963 року я мав щастя бути на його авторському вечорі в Тесасі. Тоді університет і я почули і його власного мистецькому чини поезію „On His Blindness“.

Вже стільки літ над долею мого
Стоїть затпта променюста мого,
Як всі речі у одно залу,
Без бар'єрів. В саму лише ідею.

Стіхотії довілі нощі, як і дні,
Де повно люду, — все це мла, тумани,
В непевно-вірній світлі, що не тале
Й пантрує на світанку. Так мені

Кортить побачити лише людини,
Забнуті непрочитані книжки
(З них насолода — в дотуку руки...) —
Високе тавто в місячні години.

Комуєс — усеєтні, простір цюнаїширший,
Мені лише пінтермоя та вірш...

Поезія, прочитана єспанською мовою, викликала глибоке враження серед присутніх, а декому на очах прижила важкі слізолизи. Цього вечора я говорив з поетом. Він знав, до речі про українських літературі й мистців у Буенос Айресі був про них високої думки. Я сказав йому, що його вчена поезія, яка тоді, глибоко зрустрствувала в мій пам'яті, нагадує мені українського неосклясика Миколу Зерва. Він зараз же почав розпитувати мене про нього, про його політичні виваї та про його длого.

З бразильської поезії в антології маємо три поезії Олівіо Білкія (1865—1918), поета парнаського напрямку, якого 1907 року обрано на „принца бразильських поетів“.

У п'ятницю, 5-го червня, в домі СВА у місті Воррені, Мішиген, завершено односторонню діяльність Відділу Української Американської Координаційної Ради з вживанням окремих референтів управи, голови Відділу і голови контрольної комісії.

Цей перший рік, уже за української самостійної держави, вся діяльність управи була зосереджена і звернена на допомогу розбудови України.

Збори відкрив голова Відділу Зенон Васильківський. Покинувши президію зборів: на голову — голову Українського Культурно-Громадського Клубу і головного редактора „Дітройтських Новин” м-гра Володимир Барана, а на секретаря — Михайла Березовського.

Протокол з минулорічних загальних зборів подав д-р Ярослав Березовський. У протоколі були охоплені усі аспекти діяльності окремих референтів, голови та цілої управи. У загальному, вся заслуга належить українській громаді, яка завжди приходила назустріч і поклала Українці.

Голова Відділу документально представив зборам діяльність управи, висловлюючи при тому належну подяку усім референтам і члени управи, яка з поспівом виконувала свої обов'язки, оскільки ж не міряло, але діяльність постановки української держави.

У цьому році відбувся рад імпрез, окремі — разом з управом товариства прихильників Руху, Культурно-Громадський Клубом і з редакцією „Українських Вістей”. Останньою імпрезою — 29-го травня — у цій каденції була всеукраїнська ка зустріч з депутатом Верховної Ради України М. Горинем, і ця зустріч влаштували спільно УАКРад, УКА та Товариство Руху.

Належна співпраця була з головою Відділу УКА М. Горном. Борисом Попенком. У звітному році, продовжує голова, заохочує УАКРад урочисто відзначено свято державності 22-го червня. Уже в цій каденції відділ УАКРад і УКА планують відзначити свято державності уже самостійної і незалежної української держави, яке громада метрополіти Дітройту відбуде 23—24-го серпня ц. р.

Крім співпраці з українськими організаціями, товариствами і церквами, ми

Збори Відділу УАКРад в Дітройті

Більшість членів нової Управи (сидять, зліва): д-р Ярослав Березовський, м-гр Володимир Баран (голова зборів), Зенон Васильківський, Рома Дигдало, інж. Богдан Петрина; орукуй ряд (зліва): інж. Степан Білий, Ярослав Базок, Михайло Березовський, Роман Лазарчук, Дмитро Федорко, Осип Бігун; третій ряд: Микола Татарин, Павло Герман, Володимир Раковський (член Відділу), Йосип Постолюкський, Мирон Хрін.

співпрацювали з польською і жидівською Конференцією і віддали одну копію для української спільноти імпрезу.

З каси нашого Відділу видано певну суму грошей на пам'ятники Т. Шевченку у Львові, які при нагоді поведе туди д-р Марія Баторчик. На закінчення свого звіту голова додав, що він як член Екзекутиву УАКРад брав участь у 11 нарадах та похвалив виконання протоколу з президентом УАКРад Уляна. Дякує тимчасово належні „жизні” у своїх руках. Те саме додав також заступник голови управи і член Крайньої Ради д-р Я. Березовський.

У дальших звітних нарадах секретар протоколу Михайло Березовський подав, що у цьому звітному році відбувся 13-й загальний звіт, 11 протоколів і вилас 286 поштових карток як повідомлення на засідання управи.

До чергового звіту голова президії зборів попросив доповідного касира Йосифа Постолюкського. Звіт був цікавий тим, що крім великої діяльності, яка вимагала значних розходів, при вилас маніпуляції гріш ми і при зведенні всіх рахунків, наш касир прийшов на загальні збори з касовим сальдо 10,369 дол. Заслугою, як висловився д-р Я. Березовський, в цьому — референт Постолюкський і Федорка. Останній підготував належний „грунт”, а

касир усіми фондами належно завідував.

Потім виступив зі звітом фінансовий референт і референт громадського фонду Дмитро Федорко. У цьому звітному році зібрано і вилас до централі УАКРад 1,560 дол., а на діяльність СКВУ вилас зборів буд. 1,955 дол. і що суму переслано до громадської надбудови СКВУ.

На день загальних зборів зібрано на УАКРад 310 дол. і на СКВУ 250 дол. Д. Федорко і Й. Постолюкський висловили подяку усім тим, які брали участь у різних збіркових акціях і імпрезах, особливо Ярослава Базоки, Лесі Місінюк та ін. На окрему увагу заслуговав Леся Місінюк, яка збирала на СКВУ 810 дол.

Останнім і членів управи завітав секретар листів Роман Лазарчук. У звітному році він оформив листи до громади у справі на родного дитину, різні листочки і афіші, підтримував кореспонденцію з нашими надбудовами УАКРадоло і СКВУ, місцевими організаціями, церквами тощо, дописував до „Свободи”.

Після звіту управи до звіту приступила контрольна комісія, і в заступстві голови інж. Богдана Петрина (який був на залі зборів) звіт подав і член Павло Герман. Напередодні звіт, заявив П. Герман, зроблено перевірку фінансової референту, громадського фонду та каси Відділу і стверджено, що все документально знайдено в упорядкованому стані, а діяльність ведено згідно з правилами. У банківській книжці знайдено похвальне сальдо 10,369.65 дол. На підставі усього контрольна комісія висловила Федорку і Постолюкському особливе признание, а присутні на залі зборів нагородили їх різними оплесками.

Голова контрольної комісії інж. Петрина висловив похвальне признание секретарів протоколів за належне насвітлення у них діяльність управи та Відділу.

У дискусії над звітими Раді і УКА з цілою українською громадою разом відзначать свято державності України 23—24-го серпня ц. р.

Після закінчення зборів пані з управи попросили присутніх на солодке і каву, а голова Відділу попросив управу залишитися до спільної зимики.

Михайло Березовський

інж. Степан Білий у формі признання додав, що тільки на загальних зборах, уся сумарність доказує, яку козальну роботу пробили у звітному році управи і виявилось, яка конкретність існування Української Американської Координаційної Ради. У дискусії над звітими голова Відділу З. Васильківський привітав референта зовнішніх зв'язків і допоміжних мовознавців з України М. Мирона Хрін. Як після шестимісячного перебування на Україні повернувся назад до діяльності у Відділі. Голова додав, що хоч ми не маємо будинків та, може, не маємо стінок грошей, все таки, стоячи на демократичних засадах як на варті, велика українська громада метрополіти Дітройту нас всеціло підтримує. У дискусії над звітими з конструктивними думками виступили інж. Петрина, д-р Я. Березовський та ін.

На підставі багатогранної і корисної праці управи контрольна комісія поставила внесок на уділення абсолютної устачуєчій управи. Внесок цей учасники зборів апробували оплесками.

Потім голова президії попросив номінаційну комісію до звіту. Голова комісії м-гра Романа Дигдало подав склад управи на бжичний рік.

Переобраний голова Відділу Зенон Васильківський подавав за вірності довір'я цілому складові управи і контрольній комісії та на „старт” і плану праці подав до відомою, що першою (розвагового характеру) імпрезою буде річний „пікнік” Відділу.

На черзі Відділу УАКРад і УКА з цілою українською громадою разом відзначать свято державності України 23—24-го серпня ц. р.

Після закінчення зборів пані з управи попросили присутніх на солодке і каву, а голова Відділу попросив управу залишитися до спільної зимики.

Михайло Березовський

На крилах сопілкової мрії

Коли поринає у світ мистецтва, тоді здається, що за плечима ростуть крила такі сильні й такі могутні, що ліхо не йде й біда не біда — ти летити, підносишся аби до найвищої, туди, де панує злагода й любов, де в своїй обидві ніжні, але сильні пригортає прекрасне.

Хтось з геніальних сказав, що для щастя людини треба дуже багато і разом з тим дуже мало. Ще раз в цьому мого переконатися, коли погодилася піти на концерт Львівського молодіжного фольклорного ансамблю „Обереги”.

Чудово продумана і цікава підбірка на програму зворушила нашу серця, наповнила нашу душу теплом рідного й дорогого, що принесле океан ці моєї одфії. Кажуть, що музика — це мова струн серця. Вона витончена, багаторазна, виплекана на найтонших порухах людської душі. Слухаючи „Обереги”, поринаєш у світ мрії та роздумів над усім тим, що дороге людині: рідним затишком, взаємним вирозумінням, почуттям любові до вікових традицій, які засвоюються з дитинства піть. Вже видно так нам, українцям, дано від Бога — ми діти ріднини, можливо через те й не пропали у чужині, не „розчинилися”, не затерлися посеред інших народів (хоча чужина, а звідси свою данину), а навпаки, продовжуємо бути собою, з нашою культурою, духовною традицією. Зорані димбали, плачущі скрипки, гудячий контрабас, безжурний бал, залучаючи кобзаря й бандура, гучний бубен і ота чарина й голосні сопілки. Вона захоплювала душу своїм дивним співом, понала у наш двокрай, туди, де смереки з вітром говорять, де найцілющі води, яких лісно не варто напиться, щоб серце співало. Карпати, Карпати, хіба може хтось вас забути або не любити, коли тільки спомини про вас запалює у серці вогник надії, що єдесь те місце на цій безмежній землі, є ці обереги — добрі опікуни і щирі хоронителі, що мімно, мов кориня деревина, тримають нас при собі, тримають. А сопілка вигравала, заманювала все далі й далі, кинула своїм жалювним голосом до далекі, але й близькі України, ніби оповідала про себе. Спрайди від Бога має прийти талант, щоб на шматочку дерева так заворожити людину, полонити її серце й душу, відволікати від усіх щоденних думок. Все покидаєш на плін часу, коли слухаєш три учасника ансамблю „Обереги” Андрія Підківки.

Він це дуже молоденький, всього 21 весна минула з того часу, як в родині Івана й Володимирів Підківки народилися перші хлопці. І він йде далеко козальською мамою співа, а жартівливі пісень навчає батько. „Ціла батькова родина дуже співоча, не відбувалася у них жодної зустрічі без пісн. Та й назагал вплив батька був і є далі на мій життєвий вибір”, — розповів Андрій, коли ми заіпазлилися особисто. Значить, наявний цей правдивий зв'язок поколінь, що між дитини й батьками існують добродіятельські відносини. Це тишть і дозволяє сподіватися, що гідну зміну для України виховує старше покоління.

Наша розмова відбувалася у затишній домі. „Як почувався в Америці, подобається чи ні?” — запитує у нашого гостя. „Та я й не почувався, що далеко відомо — всоди українська мова, люди щирі й привітні, а тут, — вказує очима Андрій, — так як в кожній нашій хаті”. Його карі очі радісно поблизують, від них віє теплом любові до усього українського. Це відчувати, коли розмовляєш з ним про те, що спонукало його розкрити чарівний світ сопілки. Ажже хочеш, щоб було як претензій — галендикою обструбана гілочка дерева з десятима дірками. Хто з нас в дитинстві не майстрував власноручно цей нехитрий народний інструмент, і не випускав до болу у вухах простеньких мелодій?

Андрій загадково всміхається, кладучи на стіл свої вірні супутники. Кладе обережно, наче були б з кришталю ці найтонші порцеляни. „Ці сопілки бойкі квіси” — демонструє мелодію музики. „А котра правдива гуцульська” — не терпиться гучно. Мос запитає, чи не дивне, бо сопілки з ансамблю „Обереги” хоч з міста Лева, протоплінені в гуцульській стрій, а в репертуарі переважують гуцульські мелодії, тому й зацікавлено поглянули на чарівну сопілку, з якою народжують кожен правдивий гуцуль.

Важко уявити, що сопілка родина така велика — тут і зозуля (трапила прискристі: під час турне в дорозі розбілася, але вмілі Андрієві руки склепили — так як нова, головне, що звуку не втратила), різні за звучанням: бойківська пишавка, гуцульська — флора, фрілка, дрімба; флейта і ще один інструмент, якого аж ніяк не сподівався побачити у його колекції — молдавський народний інструмент най (пенфлут). Він чудово опанував інструментом — щирі юний український Зем Фір.

Але Андрій вірний своїй сопілці вже понад 14 років, це його душа. Вони розуміють один одного, вони віддані один одному. Мабути, нема думи, що не були разом. Вона й вилучила на вибір студії. Сопілка, з давніх-давен народний інструмент, з незрозумілих мотивів була подано увагою професійних музикантів. На палічці рук можна перерахувати сьогодні тих професійних людей, що знають таємниці сопілкової душі. Андрій поважається і з особливим теплом оповідає про талановитих своїх учителів, наших земляків, які опанували грою на сопілці, зокрема з відчуттям гздує композитора Мирослава Кориньського, завдяки комо відродилася і можна сподіватися, мімно стала на ноги сопілка школа. Батьківними стопами пішли діти. Родина Кориньських заснувала сопілковий квітень, нині такі улюблені в кожній куточку України та й далеко за її межами. Можливо, завітують й до нас на гастролі.

...І вже, окрилений, розповідає, що завдяки спільним заходам професора консерваторії Василя Герасименка і Мирослава Кориньського у Львівській консерваторії відкрилася школа українських духових інструментів, серед перших студентів якого став Андрій Підківка. Навчався паралельно на двох кафедрах: класичної флейти та вище згаданий.

Україна оповсюється ще й через мистецтво, люди відкривають правдиву духовну щинність. Радісно на душі, що до нас повертається сопілка — несправдливо забута, або, більш ймовірно, заборожена: „націоналізмом тигнуло”. За будь-яку цю шитину заплетають, аби десь затерлася, знищилася. Та десь само, потихеньку, потаємно вчлилася ота лопочка пізнавати сопілковий чар і тепер, окрилені сопілковою музикою, засвітили нашу серця красою народної пісні.

виплели дивну мережку, сопілковий мист у черз очей.

Колись в Україні див славний козачий отаман Іван Підкова — гроза для ворогів, бо тоді був час жорстокості. Нині Україна визнавала від гніту і добросутстві треба збудувати мирним шляхом — через силу мистецтва. Хто зна, можливо з тих перших і буде Андрій Підківка.

Багато оповідав Андрій Підківка про свою улюблену сопілку, навіть полілив знанням, з якого дерева найкраще майструвати цей незвичайний інструмент: грушка, явір, махонь, а мені комусь здавалося, що його сопілка народилася з калінової гілки, бо калінові квісти до нас промовець України — ненька.

317-го до 19-го липня ц. р. на оселі Українського Братського Союзу „Верховина” в Глен Спей, Н.Й., проходив Фестиваль Молоді, у програмі якого брав участь і ансамбль зі Львова — „Обереги”. Відбулася ще одна зустріч з прекрасним. Нас зустрічали чарівним співом та музикою молоді віртуози та полонили зацікавлені аудиторії Підківки.

Оксана Сновидович-Мазур

К. Морозов...

(Закінчення зі стор. 1)

ційне право служити своєю народом та захищати землю своїх батьків. Флоту базувати на землі України, забезпечена державою та фінансується з бюджету. Виходячи з цього, Україна розглядає питання про флоту на основі постанови ВР про цілісність, неподільність, недоторканість її території, законодавства України про державну власність, виходячи з інтересів обороноздатності держави.

Міністерство оборони України виставляє рішучий протест проти дій командувача ЧФ і вимагає негайно припинити протиправні дії щодо громадян України, які прохвають військову службу у своїй державі.

Державна делегація України в переговорах з питанні ЧФ запропонувала головні напрямки вирішення проблеми, метою яких є окреме базування флоту України і Росії на їх території. Російська сторона не погоджується на це, і тим самим заводить переговори у глухий кут. У цих умовах серед особового складу флоту зростає невдоволення переговорами, з'являються сумніви в можливість вирішити проблему похороном „Свободи”. Ми не маємо наміру проміжним чином провинути добору волю, але ділитися Україну — ніколи. Вона неподільна і недоторкана”, — так закінчується заява міністра оборони К. Морозова.

Для розслідування інциденту до Одеси прибули: командувач військовоморських сил України контр-адмірал Борис Кожин, заступник командуючого Чорноморської флотії контр-адмірал Володимир Ларіонов, генеральний прокурор України та інші офіційні особи. В наслідок переговорів, домовилися залишити корабель в Одесі, а судно продовжити.

Борис Кожин заявив, що ніяких підбурювальних чи організаційних дій з боку військово-морських сил України не було. В цьому й не було потреби, оскільки корабель і раніше був приписаний до військово-морських сил України, а 70 відсотків його особового складу приписані до України. Після консультації з прокурором, Б. Кожин зазначив, що протиправних дій, які б могли кваліфікуватися як кримінальні злочини, у цій акції нема. Учасники несанкціонованого переходу будуть покарані адміністрацією.

Командир корабля капітан-лейтенант Сергій Халстенко заявив, що відповідальності залогі корабля за цей винюк бере на себе.

ВІДПІСАННЯ
● ВІД НАС ●

СТЕФАНІА СПОСАР член УНС Відділ 158-го Т-ам ім. Богдана Хмельницького в Брукліні, Н.Й. померла на 85-му році життя. Род. 1905 року у Ярославі, Україна. Член УНС став 1961 року. Залишила у смутку приятелів і дальшу родину. Похорон відбуде 18-го жовтня 1991 року на цвинтарі Св. Духа в Гемптон-Бурі, Н.Й.

Вічна їй Пам'ять!

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Singles, Inc. P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111

ПРАЦЯ
ПОШУКУЮ
до опіки трієлітньої дитини (914) 967-9402

● SERVICE ●

ЯКЩО ВИ НА ПЕНСІЇ
або маєте медик. то ви можете отримати будь-яке медичне обслуговування.
Все безкоштовно!
Телефонуйте за інформацією до: REGINA MEDICAL SUPPLIES, INC. 1670 East 56th Street Brooklyn, N.Y. 11234

● НА ПРОДАЖ ●

ДЛЯ УКРАЇНИ.
Церковна парча, добре складена, готова церковна одяг (риз), або на ярди. По взору прошу писати або телефонувати: AMERICAN CHURCH SUPPLY 411 W. 69th Street New York, N.Y. 10019
Ми говоримо тільки по-англійськи.

НА ПРОДАЖ
КОНДОМІНІОМ
Українське селю, North Port, FL. (313) 751-4805
Телефонувати по 6-й веч.

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Замівається похорончани в БРОУК, ВУДЖ, ЧЕСА, NEW YORK, OKOJALNY
ПІСЬ НАГРО — директор Родина ДІМІТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування української мови. Our Services are Available Anywhere in New Jersey. Також замівається похорончани на цвинтарі в Банді Брукліна, переселившись Тіпичні Останки з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 7th Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, з суботи включно від 9 до 5 по пол. а неділю від 10 до 4 по пол. На бжичний день виконують таке задово до Вашого дому з продуктами і подарунками.

ПАМ'ЯТНИКИ
з різним матеріалом ставимо на цвинтарях св. Духа в Банді Брукліна, св. Духа в Гемптон-Бурі, та інших.
ВІДОМА СОПІЛКА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛІНСЬКИЙ.
ОКСАНА ПОБАЧЕНСЬКА К. М. КАРПОВИЧ
800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, з суботи включно від 9 до 5 по пол. а неділю від 10 до 4 по пол. На бжичний день виконують таке задово до Вашого дому з продуктами і подарунками.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСПУГОВЕ НА ВАШУ ВСПЕХНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc. P.O. Box 1028 New York, N.Y. 10276

АВТОР СТАТТІ — МИРОСЛАВ СЕМЧІШИН
У „Свободі” 11-го липня ц.р. була надрукована стаття „Українсько-американська економічна конференція в Чикаго”. Автор її є наш постійний дискусив М. Мирослав Семчичин. — Ред.

GIFTS FOR HOME LTD.
Служить потребам України
Замовте ще сьогодні найкращі продуктові посилки для Ваших рідних в Україні.
„Gifts for Home, Ltd.” (Подарки для Дому) запевняє задоволення з високої якості подарунків продуктів та великого вибору для Ваших рідних.
На складі маємо великий вибір м'яса, сирів, сухих овочів, високоякісних горішків, родзинки, чоклада, домашні до смаку, сніданка кави, цукорки та багато інших солодощів.
До вибору маємо три посилки з якісними продуктами які є дбайливо опаковані в середині з українськими надписами та репентами.
Вивірте сьогодні найкращий дарунок Вашим рідним телефонуючи до:
GIFTS FOR HOME, LTD.
1-312-733-1230
1-800-GIFT-121 (Outside Illinois)
і ми радо вам також вивісимо каталог

ПЕНСИОНЕРКИ! ПЕНСИОНЕРИ! ПОДРУЖЖІ! САМІТНІ!
ВІДКРИВАЄМО ДІМ ВІДПОЧИНКУ ЛЮБОВИ, МИЛОСЕРДЯ
Особі кінмати, лазички, повний харч, опріяння, світло. Товарищескі співчуття, допомога в недзугі чи потрібі. Товарищескі співчуття, допомога в недзугі чи потрібі.
Голоситесь до:
LIDIA, PETRO KOVZAR
Rt. 23 A, Box 117, Hunter, N.Y. 12442 Tel.: (518) 263-4700

ПРИЙМЕМО на ПРАЦЮ до АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДА”
особу з добрим знанням української і англійської мов.
Медичне забезпечення, пенсійний план і інші бенефіти. Платня після умови. Проститься вислати резюме до:
„СВОБОДА”
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302 Tel.: (201) 434-0237.